ОПІНІЯ РОС. ІМІҐРАНТІВ З ПРИВОДУ ЗАМАХУ НА ПРЕМІЄРА РОСІЇ.

В однім з послідних чисел ню-йорського рос. дневника "Русскій Голос" читаємо статю "Рядового Кольоніста" слідуючого змісту:

Американська преса з Росії робить "сензації". Щойно зло вить яку вість, зараз-же її розуває. Леніна ранили і він вже оказав ся убитим, похороненим і т. д. Але припустім, що се є правда і припустім, що єсли Николай Ленін не є сейчас убитий, то "с-ри" ("соціял-революціонери"), що є вповні можли во, постарають ся се зробити в близькій будучности. Чи буде смерть Леніна в теперішну хвилю причиною переміни устрою в Росії?

Перше всего треба віддати справедливість Н. Ленінови. Більше ідеального, справедливого, чесного і прямолінійного лідера соціяліста-теоретика, а тепер і практика, Росія майже не знала. Разом з тим не можна не заперечувати, що смерть Леніна явилась би тяжким ударом для большевизма з осібна а ідеї совітів взагалі. Н. Ленін в протягу многих літ загартував себе в роді непримиримого ворога буржуазії і борця за робітничу справу. Він не знав компромісів, він говорив, що історія наглядно учила, як шкідливими є сї компроміси в часї революції. Сей стійкий борець виховав цілу школу своїх учеників, таких-же стійких і відданих робітничому рухови, як і він самий.

Єсли би "ес-ери" догадались підстрілити зза угла Леніна літ тому 20 назад, може би ти історія російського соціялізму була би трохи інакшою. Але "ес-ери" сего не зробили, а тепер вони пустили кулю не по адресі.

Російські робітники і селяни ніколи непосередно не тягнули до самодержавія. Економічні услівя станового устрою лежали таким тягарем на робітнико ви і селянинови, що він абсолютно не відчував тягару самодержавія. Революція освободившись від самодержавія, розкріпостила буржуазію, але селяни і робітники отримали тільки свободу... вмирати де їм подобаєть ся. Робітники і селяни домагали ся економічного і соціяльного розкріпощеня. Буржуазія сего дати не хотіла. Соціялістичні партії, вислугуючі ся рівночасно і буржуазії і селянам і робітникам і жовнірам і кому угодно, не могли.

Прийшли Ленін з большевиками і сказали: "Ми обіцюємо вам економічне і соціяльне розкріпощене" — У всіх є памятний майже безкровний падолистовий переворот. Він обіцяв розвязати всі стремліня російського працюючого народа.

При найбільш обєднаних услівях, при буржуазнім устрою, при найліпших державних силах, при великій помочі зі вні, потрібно було би много літ для того, щоби вивести Росію з того економічного хаосу, до котрого її привів самодержавний режім. Тимчасові правительства не могли перевести не тільки корінних перемін, але навіть найменших реформ. Хаос і знищене економічного житя Росії за тимчасових правительств незмінчиво збільшувались. Мало того, при услівях капіталістичного веденя господарства, при Керенськім на Росію надвигав ся страшний фінансовий крах.

Нині ми абсолютно не знаємо, що діеть ся в Росії. Економічні услівя, після всеї правдоподібности, не ліпші чим в минувшім році, але наближаючої ся в минувшім році страшної економічної кризи нема і се показує, що у совітів зовсім не так зле. Правда, врізана у всім буржуазія кричить, що її приходить ся користувати ся у всім на рівних з "т. робітниками" правах і що її пайка хліба рівнає ся селянській, але треба-ж згадати, що в найліпші днї російської буржуазії, коли вона в ваннах з шампаном купала шансонеток, в сї днї 60% російських селян жили в півголоді, з мясом раз в рік і з хлібом до Великодня.

Совіти стали будувати народ не щасте при найбільш непригожих услівях не тільки для практики, але й для спроби. Внішний ворог, партійні роздори, зрада, запроданьство, провокації і контр-революція за контр - революцією. І все таки совітська республика покищо еще кріпко держить ся. Ся обставина є найліпшим доказом, що нові гасла являють ся гаслами всього працюючого російського народа і неповерхов ними гаслами, а успівшими за рік кріпко вкоренити ся в поня тя російського робітника і селянина. Російський робітник і селянин за рік на стільки виріс в своїй самосьвідомости, що його не можна порівнювати з селянином або робітником перших днів революції.

"Ес-ери" і "меншевики", а з ними кадети і вся решта братія кричать, що народ не з большевиками. Се абсолютно не відповідає дійсности. Навіть з "ес-ерами" є тільки те селянство, котре, говорячи високим стилем давно находилось в рядах буржуазії, а говорячи простою мовою було заможнійшим селянством. Російська сьвідома народна працююча маса вся в цілости стоїть на точці по гляду совітської републики І "багнети" сеї републики є спрямовані абсолютно не проти підержуючого її народа, але против горстки народних ворогів.

Єсли би совітська република держалась на однім Ленінови, вона давно розпала би ся, як з тріскотом розпали ся тимчасові правительства, опиравші ся тільки на політиканів.

Совітська република держить ся на волі народній, ся воля є той цемент, котрий споїв републику. Куля в Леніна для совітської републики, се те саме, що вколене шпилькою слоня. "Ес-ери" недавно старались зробити сильніще — повстане. Повстане не удалось. Нарід не пішов за двома тромами крикунами. Се показало, що нарід є за совітською републикою.

"Ее-ери" пустили кулю не по адресі. Не в Леніна їм треба стріляти. Щоби скинути совітську републику, їм треба перестріляти весь російський працюючий нарід, а стільки-ж катів і сейчас не можна найти.

ВСЯЧИНА.

НОВА ПАРТІЯ В АНҐЛІЇ.

Під таким заголовком читаємо у владивостоцькій "Дальокій Окраїні", з дня 8 серпня с. р. новинку слідуючого змісту:

"Кінґ, Смит, Арнольд і другі члени ліберальної партії в Анґлії утворили нову радикальну партію. Плятформа її виражаєть ся в тім, що головною задачею дипльоматії повинно бути здійснене міжнародного мира. Воєнна програма заключаєть ся в ухваленю податку на капітал, в свобідній торговлї, в установленю мінімум заробітної платнї, в націоналізації зелїзних доріг, копалень і других великих промислових заведень, в установленю промислового конґресу, в скасованю загальної воєнної повинности, титулів і висшої палати".

—o—o—

Пропаґанда за соціяльною революцією серед австр. плїнників в Росії.

МОСКВА. — Комісар заграничних справ отримав слідуючу офіціяльну заяву, підписану данським послом:

"Після отриманих королївською данською місією відомостий, в таборі военнопліних в Костромі ведеть ся сильна пропаґанда в користь соціяльної революції в Австро-Угорщині. Беручи під увагу 11 точку мирового договору, забороняючу всяку аґітацію або пропаґанду проти правительств і державних або военних інституцій Австро-Угорщини, королївська данська місія звертаєть ся отсим до народного комісаріяту заграничних справ в відділ военнопліних з покірною просьбою не відмовитись дати розпоряджене в цїли стримання сеї пропаґанди серед военнопліних. Королївська данська місія просить повідомити її про приняті в сїм напрямі міри.

Петроград, 4 цьвітня 1918 р."

Скоропадський а Галичина.

Лондонський "Таймс" містить отсю телеґраму, надану в Амстердамі 4-го серпня:

Львівське українське "Діло" довідало ся з достовірних жерел, що гетьман, ґенерал Скоропадський повідомив австрійське правительство, що він не покладає великої вартости на виповнене тайного договору в справі Галичини і звільнде Австрію від сього зобовязаня, не радячи ся навіть свого міністерства або міністра справ заграничних. Коли се виявило ся, повстало таке обурене, що він був змушений заявити ґрафови Буріянови, що його (гетьмана) крок був незаконний. Ґраф Буріян заявив, що він не може приняти до відома нових арґументів гетьмана.

Инша телеґрама з Київа до тої самої ґазети доносить, що український міністер заграничних справ, Дмитро Дорошенко і український амбасадор у Відни, Вячеслав Липинський, задумали зрезиґнувати через самовільний крок гетьмана.

ДОПИСИ.

ДОПИСЬ З ВОРТІНҐТОН ОНТ.

Якийсь дописуватель з нашої місцевости нарікає в "Укр. Голосї", що серед робітників в Вортінґтон є роздор. Однак він не каже, чому є роздор. А роздор є тому, що всїлякі лям полизи хотіли вчити вортінґтонських робітників хрунїства, а не просьвіти. Вони хотіли ширити серед вортінґтонських робітників те хрунїство, яким вони занимались в старім краю. Однак були хлопці, що проти таких замірів запротестували і сказали таким "учителям" забрати ся геть. Через те й повстав роздор межи чесними робітниками а компанїйними підлизниками.

Як всім тут в Вортінґтон відомо, лямполизи ходили до суперінтендента фабрики і просили його, аби він прогнав з роботи кількох робітників, бо для них є за мало роботи. Мовляв, ми хочемо робити двома шуфлями, а не одною. То так вас церква вчить робити, лямполизи? Встид і ганьба таким робітникам! Жаль, що ви називаєте ся робітниками...

Укр. сьвідомійші робітники в Вортінтон збудували також Укр. Нар. Дім і приймали в його члени всїх робітників. Туди попали також і лямполизи, котрі викинули потім сих робітників, що збудували Дім. Так вони потрафлять повести кириню! Але тепер сей Дім має три назві: Укр. Нар. Дім, коршма і церква. Нїгде я не чув ще про таку кириню, як в вортінґтонських лямполизів. Ви ліпше мовчіть і не дайте себе висьміяти перед укр. робітництвом Канади. А то ще маєте лице жалуватись в "У. Г.", що у вас роздор.

В нас є товариства ім. І. Франка і ім. Т. Шевченка. Але члени сих товариств не знають навіть, хто був Франко або Шевченко. Коли їх про се спитати, то вони кажуть, що вони належать до галї. А проч з такою темнотою, як є у вас!

Нар. Дім називаєть ся також коршмою тому, що в нїм пють горівку. Про се знає цїлий Вортінґтон. Я тут не хочу подавати імени того, хто приносив до Народного Дому горівку і тих, хто з ним пив її, бо ми всї їх добре знаємо. А ви всїх робітників називаєте через те пяницями. Подивіть ся перше, які ви "чесні". Через одного такого пяного ви не маєте права називати всїх вортінґтонських робітників безрогами.

Коли-б не три відомі всїм лям полизи, то серед робітників в Вортінґтон не було би жадного заколоту. Сї людцї підшивають ся під ріжні товариства для своїх особистих цїлий. А робітники повинні на них раз вже порозуміти ся і з ними нїчого спільного не мати.

Сюди приїхав був також такого самого ґатунґу якийсь Б. з Вінніпеґу. Він збирав "шейри" на якусь збанкротовану компанію і казав тут таке: "уважайте, бо ту приїде "большевик" Княжевич. Не дайте єму нїчого, бо він збирає на Укр. Роб. Дім в Вінніпеґу". А тимчасом я скажу, що т.Княжевичеви честь і слава за те, що він працює для Укр. Роб. Дому, а такому баламутови, як той Б., встид і ганьба.

Подав вортінґтонський

Майнер.

—o—o—

ДОПИСЬ З ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, МАН.

Вже від кількох літ я мешкаю в Портедж ля Прері і бачу, що там є велике число людий, котрі анї раз не поступають вперед, але які темні були кілька літ тому назад, такі є й тепер. Вони так прибиті тим католицизмом, що не бачуть перед собою сьвіта, що не знають вже, що самі роблять.

Один з них, що хоче уходити між ними за якогось нїби провідника, вчіпив ся як сліпий плота до нашого відділу У. С. Д. П. і вже другий раз базграє про нас безглузді дописї в "К. Р." Чого він хоче, я не знаю, але як би був мудрим чоловіком, то певно таких дурниць не писав би. Не ліпшим має бути й редактор "К. Р.", коли такі нісенїтниці поміщує в своїй ґазеті.

Сей дописуватель пише також про діточий концерт, з котрого він чомусь невдоволений. А чи не сказав би він, якого концерту можна вимагати від дітий? Тимчасом писане про концерт се брехня, бо галя була переповнена публикою, котра оплескувала дітий за їх ширу працю. А сам дописуватель не був навіть на концерті, його не чув і не бачив, а пише про него небелиці, які навіть дітвакови не пасували би.

Також накидаєсь сей допису ватель на промову одного товариша по концерті, а тимчасом сю промову зібрані гості приняли дуже добре і нагородили бесїдника грімкими оплесками. І все, що пише дописуватель, то воно не пригоже нї в кут, нї в двері. Чисто по католицьки.

Робітник.

В КНИГАРНИ "РОБ. НАРОДА" МОЖНА НАБУТИ СЛІДУЮЧІ КНИЖКИ:

Історія Червоного Прапора — Дж. Бенгам ..... .10
Релїґія Розуму — (Asaph) ..... .10
Робітниця Мати — Александра Коллонтай ..... .10
Біблія Капіталіста — П. Ляфарґ ..... .10
Жінка і соціяльне питане — Мей Вуд Саймонс ... .10
Орґанізуйтесь — Н. Бухарин ..... .10
Дорога до сьвідомости — А. Л. ..... .10
Галицькі погроми — М. Г. Цеглинський ..... .10
Червоний Кобзар — Збірка роб. пісень і поезій .. .10
Робітнича Читанка, Часть II. ..... .10
Історія Дурної Корови — Гриць Щипавка ..... .10
Карл Маркс, його житє і наука — Еміль Гекер ... .15
Відокремлене Галичини — В. Левинський ..... .15
Соціялїзм а Релїґія — Д. Бориско ..... .15
Інквізіційні Суди з 11 образками ..... .15
Промова на суді — Др. Ф. Адлер, ... .15
Двоногий — Карль Евальд ..... .15
Хитра Механїка ..... .15
Розвиток соціялїзму від утопії до науки — Фр. Енґельс ..... .15
Чому жінки жадають політичних прав — Дора Клюшинська ..... .15
Інтернаціонал — А. Луначарський ..... .20
Нація як правна ідея й Інтернаціонал — Др. Карл Ренер ..... .20
Як повстав Сьвіт? з додатком Старий Завіт В. Туша ..... .20
Народність і її початки — Карл Кавцкі ..... .25
Початки Релїґії — Н. Андреєв ..... .25
Комуністичний Маніфест — К. Маркс і Фр. Енґельс ..... .25
Початки Українського Соціялїзму в Галичинї — В. Левинський ..... .25
Короткий начерк Соціялїзму — М. Гілквіт ..... .35
Послїдне ходжене Бога по землї або Бог в революції ..... .35
Новітна Суспільність і Церква — Др. Теодор Бартошек ..... .35
В часи війни — Гр. Ф. Семешко ..... .40
Міжнародний соціялїстичний і робітничий рух .. .40
Нарис передісторичних подій з 30 образками ... .40
Фільозофія штуки — Г. Тен ..... .50
Селянство і Соціялдемократія — В. Левинський .50
Царська Росія і українська справа — Вол. Левинський ..... .50
Робітничий Календар на рік 1918 з 130 фотоґрафіями ріжних провідників і учених роб. кляси як також з фотоґрафіями і історіями всїх відділів У.С.Д.П. в Канадї і У.Ф.С.П. в Америцї ..... .50
Еволюція в образках — книжка, яка містить в собі найчистїйшу есенцію науки Чарлса Дарвіна та його учеників. Хоч ся наука дуже висока, та її зрозуміє кождий навіть мало вчений, бо 193 образки пояснюють все дуже зрозуміло. — Кажуть, що людина повстала з малпи, чи правда се, чи нї, довідаєтесь з "Еволюції в образках". — Ся книга розділена на шість розділів: I. — Прості приклади. II. — Астрономія. III. — Ґеольоґія. IV. — Зоольоґія (до савців). V. — Малпи та людина. VI. — Нарис прав еволюції.
Цїна сеї так вартісної книжки лише 1.25

УВАГА: — Відділам нашої партії і книгарням даємо на книжках нашого виданя значний опуст.

Посилайте замовленя впрост до:

Robotchyj Narod

BOX 3658 Sta. B. WINNIPEG, MAN. CAN.

ЗАЯВА.

На днях я отримав листовно відомість від одного з партійних товаришів, що в відділї ч. 9. У. Ф. С. П., де я був членом від початку його заложеня і працював через цїлий час мого там побуту разом з другими товаришами так для добра і розвою відділу, як і для У. Ф. С. П., наступила дізорґанізація.

Перед кількома місяцями було в відділї 60 членів, котрі платили реґулярно кождого місяця партійний податок, а нинї там находить ся заледви 16 членів.

Упадок і дізорґанізацію відділу ч. 9 У.Ф.С.П. приписують декотрі члени відділу менї, кажучи, що будьто би я пишу диктаторські листи до С. Чекити, а сей з подібними йому виконує мої розпорядженя.

Ся справа стає ще більше певною, пише мій товариш, бо в заяві виданій тимчасовим комітетом майбутньої "Незалежної Української С. П." між иншим і Вас запрошуєть ся на конференцію до міста Скрентон, Па. Щоби не ширило ся дальше баламуцтво між членами відділу ч. 9 У.Ф.С.П., щоби одна часть з позіставших членів не могла ховати ся за моє імя і робити свою роботу, а друга часть членів щоби не кидала на мене каменем, не розібравши як слїд справи, я рішучо заявляю, що я не писав анї одного листа до С. Чекити в справі У.Ф.С.П. і її Екзекутиви, як довго він перебуває в Елїзабет, Н. Дж., як рівнож я не писав анї одного листа с. р. до котрого иншого члена відділу ч. 9. У.Ф.С.П.

Я рівнож заявляю, що не маю нїчого спільного з теперішною конференцією анї з новоорґанізуючою ся Незалежною Українською С. П., її не поперараю і з нею не годжу ся.

І. Левицький.

2 вересня 1918.

Дніпренко.

ЗЛОЧИНЦІ ПЕРЕД БОГОМ.

(Бог сидить за столом і переглядає велику книгу. Сь. Петро з ключами в одній руцї, а палицею в другій, проходжуєсь коло небесної брами. Нараз дав ся чути сильний голос і стукіт за брамою. Бог зі страху підкинув ся, замкнув книгу і з гнївом поглянув на браму. Св. Петрови випали з рук ключі і палиця, а він сам повалив ся на одвірок небесної брами).

БОГ — Що там, чорти сьвіт вже перевернули? Чи може Ілія всї громи розпустив на якогось чорта?

ПЕТРО — (загикуючись зі страху) Н-н-н-е-е з-з-з-н-н-н-а-а-а-ю Бо-бо-ж-ж-е-е, бі-біг-ме-ме н-н-не з-з-з-на-ю.

БОГ — Ану подивись, що там сталось.

ПЕТРО — Га?... Пустити до середини?

БОГ (трохи грізно) — Кого пустити? Так на сліпо? Поглянь перше, хто там є.

ПЕТРО — А як я відчиню браму, щоб поглянути, а вони шушульк до середини? А що тодї буде?

ГОЛОС (зза брами; стукіт в браму знов) — Гей! відчиніть, відчиніть! Ми привели найбільшого на цїлім сьвітї злочинця і хочемо, щоб Бог його осудив і покарав. Відчиніть!

ПЕТРО (прибігає і хапає руками за клямку небесної брами і тримає її).

БОГ — А то що? Брама не замкнена?

ПЕТРО (оглядаєсь то на один, то на другий бік) — Та я тримаю замкнену браму завсїгди.

БОГ — А на що ти тримаєш за клямку?

ПЕТРО — Га?... Клямка?... (почервонів і пустив клямку).

БОГ — Се якийсь людський голос. Їх мусить бути богато, коли такий сильний крик і стукіт роблять. Але що пригнало би їх разом так богато?

ПЕТРО (оглядає браму наоколо, чи нема де дірочки, щоб поглянути, хто там) — До чорта з тою брамою, як вона всюда пристає! Нема куди й подути, не то щоб подивитись! (поступаєсь і неосторожно стає ногою на ключі, котрі захрупостїли).

БОГ — Підойми ключі, бо поломиш; відтак звідки других візьмеш?

ПЕТРО (не зачув) — Ага, добре, що нагадали. Дірочкою від ключа можна часом бачити. (поступаєсь просто діри і стає обома ногами на ключі. Ключі захрупостїли ще голоснїйше).

БОГ (кричить грізно і бє рукою в стіл) — Глухмане один! Підойми ключі, бо поломиш і тодї чим розімкнеш, язиком?

ПЕТРО (відскакує, хапає ключі і палицю, стає просто і дивить ся на Бога).

БОГ (відвернув ся в бік і всьміхнув ся; потім до Петра) — Ну, і хто там є? Когось бачив?

ПЕТРО — Де? Коли?

БОГ — А за брамою.

ГОЛОС (за брамою. Стукіт). Та відчиніть! Доки будете перечитись? Злочинець готов виватись, відчиніть!

БОГ — Се справдї якісь злочинцї. Ще браму до лиха поломлять. Придиви ся добре, хто і кілько їх там є, то будемо знати, що маємо робити.

ПЕТРО (підходить несьміло до дверий і заглядає в дірочку від ключа, то одним то другим оком).

БОГ — Чи бачиш кого небудь?

ПЕТРО (приглядаючись еще) — Еге, бачу. Їх нема богато, лише пять. Три грубих, а два тонкі. Один з грубих чорно одїтий, одїж довга аж по землю. А один з тонких начіпляв коло себе якусь мітлу, лопатку, коромисло чи щось, одїж його з блискучими ґузиками і... ох! ох!, а той другий, тонкий, то аж страшно на него поглянути! Чорний, обдертий, окровавлений, разпатланий, зі звязаними руками, босий і...

БОГ (перебиває Петрови) — Як нема більше як пять, то пусти їх до середини. А як би вони собі щось починали, то ми покличемо собі поміч. Нас тут не бракує.

ПЕТРО (перебирає ключі і не може жадного допасувати. По хвилї трафив. Відчиняє браму. Жандарм тручає наперед робітника, дальше входять піп, капіталїст і дїдич. Всї кланяють ся).

БОГ. — Вас лише пять, а наробили такого вереску, що здавалось, немовби всї писки, які лише є на сьвітї були в русї.

ЖАНДАРМ — А як же не кричати, коли злочинець може кождої хвилї вирватись і втечи, а потім де я його тут знайду?

БОГ (подивив ся по всїх, потім показує на робітника і говорить) — Чи се той злочинець, котрого ви привели, щоб я його осудив і покарав? Таж видко, що ви вже самі досить його покарали... Щож він такого виробив? Говоріть!

КАПІТАЛІСТ І ДІДИЧ — Він бунтар, злодій, лайдак, пян....

ПІП (перебиває) — Безбожник, соціялїст...

ЖАНДАРМ — Я через него не маю вільної хвилї, все лиш мушу за ним ходити і дивити ся, що він робить і куди ходить.

БОГ (обурений) — Гов, гов! Не говоріть всї нараз, один нехай говорить.

КАПІТАЛІСТ — Він не хоче робити за таку платню, яку я йому даю. Страйкує. Я богато на тім трачу, як моя фабрика стоїть пусто.

БОГ — То значить, що він не хоче тобі помагати робити?

КАПІТ. — Та як менї помагати? Він таки зовсїм не хоче робити.

БОГ — Ага, то значить, що ти мусиш робити сам і на себе і на него. Чи так?

КАПІТ. — Що? Робити на него? Я?... Я зовсїм не потребую робити, бо я маю фабрику, в котрій робітники роблять.

БОГ — Як я тебе маю розуміти? Він зовсїм не хоче робити, анї тобі помагати. Ти також зовсїм не робиш, маєш фабрику і робітники в нїй роблять. Звідки ти дістав фабрику, коли ти зовсїм не робиш? Може колись ти сам її побудував, напрацював ся коло неї і мав надію, що колись будете разом добре жити, а вони тепер бунтують ся і зневажають тебе за твою працю?

КАПІТ. — Та де менї самому до будови такої фабрики? Я навіть нї до чого не доторкнув ся, коли її будовано. Її будували робітники. Я лише гроші на ню дав.

БОГ — О, то ти певно колись заробив гроший і дав на будову фабрики, правда?

КАПІТ. — Нї, я від уродженя нїчого не робив і не роблю. Моя робота: наїсти ся, напити ся, погуляти, гарно вбрати ся. І до того я маю ще слуг, що менї в сїм помагають.

БОГ — А звідки ти дістав гроший, коли кажеш, що від уродженя нїчого не робиш? Хіба вкрав, або ще й тепер крадеш?

(Дальше буде).

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO